

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se inapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Învităre de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 31 Decembrie v. 1893 expiră abonamentele lunare, cuate, semestrale și anuale.

Domnii abonați sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor lor pentru regulata expediție a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și numai pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima lună după stilul vechiu.

Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.

Abonamentul trilunar costă . . . 3 fl. 50 cr.

Abonamentul semestral costă . . . 7 fl. — cr.

Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.

Este în interesul dlor abonați, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonați vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fașile, în care li-s'a trimis „Tribuna“ până acum.

Administrațiunea.

COMITATELE.

(§§) Din vremuri vechi încă, comitatele au jucat un rol hotărâtor în viața publică a Ungariei. Având o autonomie destul de largă, mai ales până-ce nu s'au dat atâtea puteri discreționare — și nici o răspundere — fișanilor, fiecare comitat era un fel de cetate, la zidurile căreia voința guvernelor trebuia să se oprească.

Acasta, se înțelege, pe când despre naționalități nici vorbă nu era.

Azi comitatele, cu întreg aparatul lor administrativ sunt ajutorul cel mai eficace al guvernului pentru a face cu populația ceea-ce vrea. Și, ceea-ce este mai detestabil, poate opri voința populației salvând adesea chiar și aparențele că ar face ingerențe. Când plângeri se ridică

din partea celor năpăstuiți, organele guvernamentale răspund: Dar așa au vrut reprezentanții comitatului, congregațiunea, constituită în partea ei covârșitoare pe baza sistemului electiv . . . comitatul și-a ales-o!“

Și demult deci și acum, comitatele au servit nu interesele întregii populațiuni, ci a unei părți numai: în trecut interesele nobilimii, ear' în prezent — în comitatele locuite de nemaghiari — interesele unei clici, cum spun înseși foile ungurești, ori în cazul mai bun: interesele națiunii maghiare, pe care le despart însă de interesele populației române, sârbe ori slovace.

Negreșit, că în astfel de împregiurări sistemul electiv este numai o ficțiune: prin atotputernicia sa fișpanul face ce vrea în comitat, ear' nu ce ar dorî populația.

Nu mai așa se poate explica faptul, că într'un comitat curat românesc, cum este de pildă Făgărașul, se iau hotărâri ce lovesc fără nici un înecungur întreaga națiune română; nu mai așa se poate întâmpla, că într'un alt comitat, din a cărui populație trei pătrimi sunt Români, vorbim de comitatul Aradului, Românii numai cu mare năcaz au putut să vorbească românește. Pe protopopul Gurbanu era s'le de afară din sală pentru „îndrăzneala“ sa . . .

Și rēul cel mare tocmai în aceasta zace: și în congregații se face politică, ear' nu administrație. Indiferent dacă un Român spune lucruri folositoare pentru întreg comitatul, ei Ungurii caută: în celimbă vorbește? Dacă nu le vorbește ungurește, nu vor s'le asculte, pe cuvânt că agită în contra statului, insultă nația maghiară . . . fac deci scandal, ar merge chiar și până la bătaie.

De un timp încoace rēul crește în dimensiuni enorme. Șovinismii păcătoși dela comitate nu se mulțumesc să facă politică locală, să se ocupe numai de afacerile mai restrinse, fie chiar politice, ale comitatului, ci vor să determine chiar politica cea mare, trimițând întruna îndrumări parlamentului, că eată ce și cum se facă „pentru a pune capăt agitațiunilor perverse ale naționalităților“, pentru a „întări idea de stat maghiar“ și alte gogorite ce li-au intrat în cap.

Mai mult chiar.

Acum de curēnd, o asemenea adunătură de șovinisti smintiți s'au pus să ceară guvernului a călea constituția,

parcă sērmana nu s'ar călea și altfel destul, cerēnd între altele ca „bisericii gr-orientale (române și sērbe) s' se șteargă caracterul național“, — ear' „în-vățători s' nu poată fi decât aceia, care au absolvat preparandia de stat“.

Acestea, spun cei dela M.-Oșorheiu, pentru întărirea statului.

Va să zică: slăbirea, nimicierea chiar a naționalităților, municipiile maghiare o consideră de întărire a statului.

Cel puțin e frumos că o măturisesc.

Nu știm ce va face parlamentul cu aceste „dorințe patriotice“ ce i-se aduc la cunoștință, nici întrucât în activitatea sa domnul ministru Hieronymi se va lăsa influențat de aceste eculubrațiuni.

Știm însă un lucru: în fața spiritului șovinist, cărui i-se dă expresie prin comitate, naționalitățile trebuie să se pună și ele pe lucru. Îndeosebi, noi Românii trebuie să ne organizăm pentru o luptă intensă. Nu o să ne facem, negreșit, ilusia, că vom pute detrona șovinismul unguresc, un lucru însă îl putem ajunge: după fiecare ilegalitate ce se sēvirșește în congregație, un protest unanimități să se ridice dela un capăt la celalalt al comitatului. Să conchemăm întruniri poporale în fiecare cerc, în fiecare comună chiar. Să arētam, că nu consimțim, ca prin fraudă să ni-se iee drepturile, ci că dacă e vorba de a căde în luptă, apoi vrem să cădem ca bărbați: după-ce ne-am făcut până în capăt datoria de cetățeni și Români.

Causa, pentru care per astfel de luptători, nici-odată nu e pierdută. Din cenușa celor căzuți, vor rēsar alți asemenea eroi.

Congresul naționalităților. Un membru al partidului nostru național, vēzēnd știrea reproducă după ziarul „Magyarország“ în numărul 2 din a. c. al „Tribunei“ privitor la Congresul naționalităților, ne cere lămuriri asupra acestei cestiuni.

Sūntem în situația de a pute a cele mai exacte lămuriri în această cestiune:

Ținerea congresului e hotărâtă definitiv. Ceea-ce nu e încă hotărât, e ziua ținerii congresului. Hotărârile sunt luate în desēvrșit acord cu celelalte naționalități. La congres vor lua parte numai Românii, Slovaci și Sērbi, dar' nici un popor din cealaltă parte a Monarchiei noastre, deci nici Rutenii, nici Cehii, nici Slovenii.

Am reproduc și noi știrea adusă de „Magyarország“ ca curiositate. Ziarele ungurești pretind a ști lucruri, pe care n'au de unde să le știe.

Lordul Fitzmaurice despre cestiunea română. Ziarul „Independance Belge“ publică o convorbire, ce a avut-o un Român cu lordul Edmund Fitzmaurice, fost ministru de externe în al treilea cabinet al lui Gladstone. Bărbatul de stat englez condamnă politica violentă și oarbă a Ungurilor contra Românilor din Transilvania, și speră că Maghiarii vor renunța la ea în interesul libertății și pentru conservarea păcii și a însuși regatului unguresc.

Sērbi despre reaparițiunea „Tribunei“. Ziarul radical sērbesc „Zastava“ are următoarea notiță în rubrica politice interne:

„Tribuna“ a reînviat! Dreptatea a învins, toate pedecile sunt delăturate: aprigul luptător pentru drepturile naționalităților, ziarul românesc „Tribuna“, pe care autoritățile o suprimaseră, a reapărut! Numărul întâiu pe care l'am primit e plin de cel mai ales conținut. Salutăm pe confratele nostru în munca pentru solidaritatea naționalităților nemaghiare și în lupta contra maghiarisării, îl salutăm cu cel mai sincer strigăt: Bine ai revenit! Noroc și înainte!“

Procesul Memorandului. Cetim în „Kolozsvár“: „Procesul Memorandului va costa foarte mult, căci numai pentru reduta orășenească s'a obligat procuratura-supremă să plătească 100 fl. chirie pe zi, ear' pertractarea va dura probabil o săptămână“. Nu cumva crede dl procuror-suprem, că prin publicarea acestor știri acușării se vor spăria de speșele procesului și își vor restringe dreptul de apărare.

„Cheia situațiunii“.

Că și gura păcătoșilor grăește de multe-ori adevărul, este lucru vechiu și demult cunoscut, care în viața oamenilor se repetă de atâtea-ori.

Sūnt aproape trei decenii de când Românii au trebuit să fie mai mult spectatori ai desvōlării lucrurilor constituționale în Ungaria sau mai exact în țerile Coroanei ungurești.

Nu de voe bună și din caprițiu au făcut Românii așa. Ungurii de multe-ori și chiar și acum își dau silința a face pe lume să creadă, că din caprițiu și de voea lor bună, Românii s'au dat la o parte și nu vre-au să participe la

nimica în viața constituțională ungurească.

Ungurii uită foarte bucuros ce le place să uite. Ei țin minte numai ce lor le convine a ținē minte. Ei nu vreau să știe, că Românii au protestat în modul cel mai energic la 1848 contra procederei de nobis sine vobis. Uită bucuros că în anul 1865, bătēndu-și joc de principiile constituționale și-au pregătit o cale falsă constituțională, pe care s'au pus la 1867 și pe care fără nici o șovăire merg și azi înainte.

Se putea ca Românii să le urmeze? Nu, căci dacă le urmau o făceau părăsindu-și terenul și supunēdu-se necondiționat grației maghiare.

S'a făcut la timpul sev cu toate acestea din partea Românilor și probe de a participa cu Maghiarii la viața constituțională. Așa îndată la începutul „erei constituționale“ s'a făcut o încercare cu mergerea la dieta de încoronare. Însă ce au făcut oamenii politici ai Maghiarilor? În loc de a fi fost prevenitori, în loc de a-și fi dat silința să atragă, și-au bătut joc de Români, ca s'le înstrăineze de parlament și să lase diurnele și pauzele numai pe seama deputaților maghiari.

În decursul timpului bărbații politici maghiari s'au dus cu mult mai departe. Au alungat pe toți Românii din parlamentul maghiar, pe toți căți nu s'au hotărât să se închine idolului lor pe care ei s'au obișnuit a-l numi „idea maghiară de stat“, ear' noi și toți oamenii nepreocupați idea de maghiarisare.

Astăzi în parlament sūnt așa zicēnd numai ei între sine. Pentru-că afară de vre-o câteva existențe dubioase de alte naționalități, cine mai merge cu veneratori maghiarisării? Va să zică, toată dieta ungurească o compun numai membrii luați din naționalitatea maghiară.

Împrejurarea că au rămas Maghiarii singuri în parlament, unde fac tot ce le plesnesc prin minte, nu este întâmplare oarbă. Au lucrat anume ca așa să fie.

Multe s'ar pute zice în privința aceasta, când ar sta cineva s'le de socoteală de ce Maghiarii proced așa cum proced. Nimica însă nu se nimește cu procederea lor politică, ca asemănarea cu struțul, când își viră capul în nēsip. Acesta nu vrea să vadă ce se întâmplă în jurul lui și poate că o face gândind, că dacă nu vede el pe nimenea, nimenea nu-l vede nici pe el.

Fiind Maghiarii numai singuri în dietă, cred că pot face ce vreau. Din dietă nu vēd poporațiunea din Țerile-

FOIȚA „TRIBUNEI“

Dinamitarzii.

Fiecare secol își are invenția sa. Mărețul veac ce se încheie, va rămēne faimos în istorie, pe lângă alte minunății, căror a dat naștere, și pentru-că într'nsul s'a zemisit dinamita, și astfel în mijlocul civilizațiunii moderne s'a format și secta — dinamitarzilor. Zilnic cetim despre oroarea ce acești descerești (ori nenorociți) provoacă prin temerarele lor atentate. State culte, ca Francia, au trebuit să recurgă la mēsuri extraordinare de aspre, pentru a pune capăt desfrēului, cu care anarhiștii (ori mai bine: dinamitarzii) s'au aruncat în luptă pentru a distruge întreaga întocmire a lumii civilizate actuale. De doi ani de zile, în Spania și Francia mai ales, ei au și comis o grămadă de atentate, dintre care cele mai îngrozitoare au fost, după-cum se știe, al lui Ravachol (la Paris) în anul trecut, cel din teatrul Liceo din Barcelona (înainte cu două luni) și al lui Vaillant (la Paris), întēplat mai săptămēnăile trecute.

Primul atentat cu bombă s'a întēplat la 28 Iulie 1835 în Paris, când Corsicianul Fieschi a aruncat din fereastră locuinței sale o bombă asupra regelui Ludovic Filip, care tocmai mergea în fruntea statului seu major la o revistă a armatei. Din fericire re-

gele a fost numai puțin rănit la cap; din suita sa însă au rămas morți 18, ear' răniți 34. Între cei omorâți a fost și vestitul general Mortier (fialt de șapte urme), pe care Napoleon I. l'a iubit foarte mult.

Al doilea atentat de felul acesta s'a sēvrșit tot la Paris, earăși în contra suveranului. Eată în ce împrejurări. Era la 15 Ianuarie 1858. Napoleon III. și împērateasa Eugenia veniau la operă. Orsini, de origine Italian, ajutat de un profesor (Rudio) și de un servitor, a aruncat o bombă înaintea trāsūrii împērești tocmai când suveranul se dedea jos s'ntre la operă. Ca prin minune, părechia domnoare n'a fost nici măcar ușor rănită, așa că au luat parte la reprezentațiunea dela operă; dintre suită, poliști și public bomba a omorât mulți. Doi dintre autorii atentatului au murit sub ghilotină, ca și Ravachol.

La 1867 s'au comis două atentate. Unul la Clerkenwell, unde Irlandezii au voit să arunce în aer temnița, dar' n'au reușit. Autorii au fost spānzurați. Tot cu așa rezultat s'a terminat și atentatul comis în contra căsăruii Papei (la Roma). Osānda de moarte ce s'a dat cu această ocaziune a fost cea din urmă hotărâre a tribunalului din Vatican.

Ne aducem apoi cu toții aminte de atentatul faimos, căruia a căzut jertfă împēratul Alexandru II. (în anul 1881, luna Martie), atentat precedat (la 1880) de un altul, îndreptat tot contra Țarului, care sosise în su-

fragerie (prānzatoriu) numai cu câteva clipe după-ce dinamita a aruncat în aer întreg acel colț al palatului de iarnă.

În scurt interval după aceasta au urmat apoi atentatele dela Moscova și Borki, unde însă actualul Țar a scăpat teafēr.

Primul atentat cu materie explosivă (iarbă — praf de pușcă) s'a întēplat la sfirșitul veacului XV, când din cauze politice niște conspiratori au voit să arunce în aer primăria (zidită în frumos stil gotic) din Mēchel. Praful de pușcă, fiind puțin, n'a făcut însă pagubă decât în butoaiile cu vin bun ce erau în pivniță.

Cel dintăiu atentat cu succes a fost la 1486, când a fost aruncată în aer primăria din Napoli. Cățiva nobili au fost uciși. Treisprezece ani în urmă a fost aruncată în aer primăria dela Pau (în Francia). Autorii atentatului au răsunat astfel execuția unui cotel (muncitor) al lor. A căzut jertfă atentatului întreg consiliul comunal.

După cât vedem, primele atentate cu praf de pușcă s'au făcut contra — primăriilor. În acest secol al dinamitei lucrurile au avansat: cel din urmă s'a făcut deja în contra — parlamentului!

S'au mai făcut atentate asupra unei căsărui. (în veacul XVI), și anume au voit să arunce în aer casarma grenadirilor spanioli din Harlem. Conspiratorii au fost însă tradați și afară de faimosul general Giambelli, ceialalți au fost întēmițați și apoi decapitați.

Pe când însă tribunalul spaniol judeca asupra conspiratorilor, cățiva patrioți belgiani au voit să arunce în aer întreg tribunalul. Au și reușit să furișeze în interiorul clădirii un butoiu cu praf de pușcă, s'a stins însă fitilul și astfel nu s'a întēplat explosia.

În veacul al XVI. de altfel s'au întēplat o mulțime de atentate cu praf de pușcă. Mai faimos a fost dintre ele așa numita „conspirație“ în contra parlamentului englez. Vaillant, Francezul care în curēnd va fi decapitat, nici nu e deci original în ceea-ce privește atentatul pe care l'a făcut în parlamentul francez.

În veacul al XVII-lea, Maria Stuart a aruncat în aer palatul bărbatului ei (lord Darnley), prin moartea căruia a răsunat asasinarea favoritului ei iubit Riccio.

În veacul următor acest sport s'a introdus chiar și la Turci. Astfel în 1729 (Noemvrie) cățiva soldați din regimentul 39 ieniceresc au voit să arunce în aer pe sultanul Achmed. Ei au fost însă descoperiți și vinovații principali trāși în țeapă, ear' ceialalți decapitați.

Primul atentat cu iarbă de pușcă în acest veac s'a făcut în contra generalului Bonaparte, mai târziu Cesarul mare. În fruntea conspiratorilor era vestitul Georges Cadoudal, șeful rēsculațiilor și generalul Pichegru. Atentatul s'a întēplat în chip ce amintește de anarhiștii de acum. În strada Nicais (la Paris), unde afluența de oa-

meni e foarte mare, conspiratorii au așezat un butoiu cu praf de pușcă, pe care își propuseseră s'le aprindă tocmai în momentul când Bonaparte eșind din palatul Tuilleries, va ajunge în fața butoiului, așezat într-o căruță. Rageon, unul dintre conspiratori, a avut cruzimea, că a pus pe o fată de 15 ani să țină frēnele căilor, până-ce el a aprins fitilul. În adevēr, când Napoleon trecu, în fruntea statului seu major, pe dinaintea căruței, se auzi o explosie groaznică. În câteva clipe ulița fu acoperită de sänge și cadavre omenești. Suita lui Napoleon, afară de generalul Lannes, deasemeni întreagă căzū jertfă. Rageon a scăpat și el, ca prin minune. A fost însă prins mai târziu și pus sub — ghilotină. Ceialalți conspiratori deasemeni aproape toți au fost executați. Generalul Pichegru s'a spānzurat singur, în temniță.

Eată, pe scurt, atentatele cu materii explosive din veacurile trecute.

Că ce va urma de aci încolo, în ce chip materia explosivă se va folosi încă pentru a nimici oameni nevinovați, cine ar pute să prevadă?

A prevesti însă multe și crunte atentate de felul acestora, nu e lucru greu: trāim în epoca electricității și a — dinamitei.

Culegeri de I. R. Ș.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „Mureșiana“ se invită în sensul §-lui 16 al statutelor la

a VI-a adunare generală ordinară

care se va ține în Reghin la 24 Februarie st. n. 1894 la 9 oare a. m. în localul institutului.

Obiectele ordinii de zi sunt:

1. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghere..
2. Deciderea asupra conturilor și asupra împărțirii profitului curat.
3. Alegerea alor trei membri în direcțiune.
4. Alegerea comitetului de supraveghere pe anul curent.
5. Fixarea marcelor de prezență pe anul curent.
6. Eventuale propuneri.
7. Exmiterea alor doi acționari pentru verificarea procesului verbal al adunării generale.

Domnii acționari care voiesc a participa în persoană ori prin plenipotențiați la adunare sunt rugați a-și depune la casa institutului acțiunile și eventual documentele de plenipotență cel mult până la 23 Februarie st. n. la 5 oare d. a. Reghin, la 22 Ianuarie 1894.

[207] 1-1

Direcțiunea.

PICĂTURI DE STOMAC MARIA-ZELL,

de un efect excelent la morburile de stomac,
un medicament indispensabil de casă și
poporal demult cunoscut.

Simptomele, după care se cunosc morburile de stomac sunt:
Lipsă de apetit, slăbirea stomacului, răsuflare a miros greu,
blesare, rigăeală acută, colică, arsuri în gât, producere peste
măsură de flegmă, gălbănare, greață și vomare, cărcei de stomac,
scaun tare și constipațiune.

Și la dureri de cap, încălcarea peste măsură a stomacului
cu mâncări și beuturi, la limbrici, morburile de ficat și hămor-
roidale un remediu vindecător probat.

La morburile numite picături de stomac Maria Zell
s'au dovedit de mulți ani ca cele mai bune, ceea ce confirmă sute
de atestate. Prețul unei sticle dimpreună cu îndrumarea cum să se folosească
40 cr., sticlă dublă 70 cr. Expediție centrală prin apotecarul **Carol Brady,**
Kremsier (Moravia). Cumpărătorii sunt rugați a fi cu precauțiune la marcă
și subscriere. Să se considere ca veritabile numai astfel de picături, pe al
căror emballage e lipită o fașie verde cu cuvintele: „Garantez de veritabilitate“.
Această fașie e provăzută și cu iscălitura mea. [1899] 21-43

Picăturile de stomac Maria-Zell veritabile se află în Sibiiu: Farmacia
K. Müller, farmacia **Aug. Teutsch;** Făgăraș: farmacia de **Pildner,**
farm. **Schuster;** Sighișoara: farm. **F. Folbert,** farm. **I. H. Weber.**

Institut tipografic în Sibiiu.

A eșit de sub tipar și se află de vândare la Institutul
Tipografic în Sibiiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

SSRU

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vice arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

INSTITUT TIPOGRAFIC ÎN SIBIIU.

Se află de vândare:

Plicuri oficioase

Adresate: direcțiunii financiare, — oficiului de dare r. u., — tribunalului
reg. ca judecătoria a cârților funduare, — scaunului orfanal comitatens, —
primăriei comunale, — judecătoria cercuale, — protopretorului cercual.

közseg előljáróságától.

Sz.

A tekintetes

megyei árvaszéknek

Hivatalból.

Portomentes.

ügyben.

100 bucăți 50 cr.

Anunț.

În cancelaria subscrisului notar
cercual se primește un **tinăr** care
posede limba română, germană și
maghiară, numai decăt.

Racovița, 23 Ianuarie 1894.
p. u. Felek.

Iuliu Tr. Fogarasiu,
notar cercual.

[201] 1-3

La „Institutul Tipografic“ în
Sibiiu se află de vândare:

TABLOUL
„CONFERENȚEI NAȚIONALE“.

În mărime 33×50 cm.

Cu prețul de fl. 1.60, ear' cu trimiterea prin
postă fl. 1.70.

PORTRETUL DOMNULUI
Dr. IOAN RAȚIU.

Cu 50 cr.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință
să cunoască **legea** numită **veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar
de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o **explicare**
poporală a legii amintite. În această **explicare** se vorbește pe larg
despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe
alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiiu a tradus
această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învătătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

și
BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cum-
păra dela

Institutul Tipografic în Sibiiu.

Pilulele curățitoare de sânge

numite mai demult pilule universale ale lui

I. PSERHOFER

[2625] 6-12

merită cu tot dreptul numele din urmă, pentru-că în adevăr există multe boale, în care aceste pilule au confirmat efectul
lor în adevăr excelent.

De mulți ani aceste pilule sunt pretutindenea lățite și puține familii vor fi în care să lipsească o mică provisiune
din acest excelent mijloc de casă.

De mulți medici aceste pilule au fost și sunt recomandate ca mijloc de casă, cu deosebire contra tuturor boalelor,
care se nasc din **mistuirea rea** și din **obstipațiune**, ca: **perturbațiuni în circulația ferii**, **boale de ficat**, **slăbirea ma-**
telor, **colică**, **congestiuni de sânge la creeri**, **hemoroizi etc.**

Prin însușirea lor curățitoare de sânge ele sunt de efect cu deosebire bun la **anemie** și la boalele rezultate
din aceasta, ca: **gălbănarea**, **dureri de cap** nervoase etc. Afară de aceea aceste pilule curățitoare de sânge lucră atât
de domol, încât nu cauzează nici cea mai mică durere, și prin urmare pot fi luate fără grije și de persoanele cele mai
slabe și chiar și de copii.

Aceste **pilule curățitoare de sânge** se produc veritabile **singur numai în farmacia la „Mărul de aur al impe-**
riului“ a lui I. Pserhofer, Singerstrasse Nr. 15, Viena, și costă o șatulă cu 15 pilule 21 cr. v. a., o ruletă cu 6 șa-
tule costă fl. 1.05, trimitere nefrancată cu rambursă fl. 1.10. Trimițându-se bani înainte o ruletă de pilule francată
costă fl. 1.25, 2 rulete fl. 2.30, 3 rulete fl. 3.35, 4 rulete fl. 4.40, 5 rulete fl. 5.20, 10 rulete fl. 9.20. Mai puțin
ca o ruletă nu se poate expeda.

NB. În urma lățirii lor mari aceste pilule sunt imitate sub cele mai diferite forme și numiri; ne rugăm
deci a cere apriat **pilulele curățitoare de sânge ale lui I. Pserhofer** și a considera numai pe acelea de **veritabile**, a căror
instrucțiune de întrebuințare este provăzută cu iscălitura I. Pserhofer și care poartă pe inscripția coperișului aceeași
iscălitură cu scrisoare roșie.

Dintre nenumăratele scrisori, în care consumenții acestor pilule mulțumesc pentru sănătatea redobândită după cele mai
diferite și mai grele boale, lăsam să urmeze aici numai puține, cu observarea că ori-cine, care le-a folosit numai odată le reco-
mandă mai departe:

Köln, 30 Aprilie 1893.

Stimate Domnule Pserhofer! Fii atât de bun și trimite-mi earși 15
suluri din nehtreutele D-Tale piluri pentru curățirea sânelui, cu rambursă
postală. Și prin aceasta îți exprim sincera mea mulțumită pentru puterea
miraculoasă a pilurilor D-Tale.

Stimează cu înaltă stimă Francisc Pawlistik, Köln Lindenthal.

Hrasche, lângă Flödnik, 12 Septembrie 1887.

Stim. Domn! Voea lui D-zeu a fost că 'mi-a venit în mâni pilulele D-V.,
ear' acum Vă scriu despre rezultat: m'am fost răcit în patul nașterii, așa că
n'am mai putut lucra nimica și acum s'gur aș fi deja moartă dacă nu m'ar
fi scăpat miraculoasele D-Voastre pilule. Dumnezeu să Te binecuvinteze de o
mie de ori pentru aceasta. Am încredere, că pilulele D-Voastre mă vor vindeca
de tot, precum au dat și altora sănătatea. Teresa Knific.

Wiener-Neustadt, 9 Decembrie 1887.

Stimabile Domn! Vă exprim cea mai călduroasă mulțumită în numele
mătușei mele de 60 de ani. Aceasta a pățit 5 ani de catar cronice de

stomac și de boală de apă. Vieată îi era chin și se credea deja perdută.
Din întâmplare a căpătat o șatulă din excelentele D-Voastre pilule curățitoare
de sânge și după întrebuințare mai lungă a acestora s'a vindecat.

Cu distins respect Iosefa Weinzettel.

Eichengraberamt, lângă Gföhl, 27 Martie 1889.

Stimabile Domn! Devotat subscrisul mă rog a-mi trimite încă odată
4 rulete din pilulele D-Voastre intr'adever folositoare și excelente. Nu pot între-
lăsa a Vă exprima deplina mea recunoștință despre valoarea acestor pilule,
care le voi recomanda la toată căldura tuturor bolnavilor ori-unde voi ave
prilegiu. Despre această mulțumită a mea Te împunternicesc să faci ori-ce în-
trebuințare publică. Cu distins respect Ignatie Hahn.

Gotschdorf, lângă Kohlbach, Silesia-austriacă, 8 Octomvrie 1888.

Stimabile domn! Te rog frumos a-mi trimite o ruletă cu 6 șatule din
pilulele D-Voastre universale curățitoare de sânge. Numai miraculoaselor
D-Voastre pilule am să mulțumesc că am scăpat de o boală de stomac, care
m'a chinat 5 ani de zile. Aceste pilule nu se vor mai găta nici-când din casa
mea și Vă exprim prin aceasta cea mai călduroasă a mea mulțumită.
Cu cel mai mare respect Anna Zwickel.

Licuer de plante alpine de W. Ottm. Bernhard din Lindau în
contra tuturor suferințelor de stomac. Un
flacon 2 fl. 60 cr., 1/2 flacon 1 fl. 40 cr.

Alifie americană în contra podagrei, cel mai eficace mijloc în
contra afecțiunilor poda-
groase și reumatice: ca dureri pe șirul spinării, junghieri în picioare, ischias,
migrene, durere nervoasă de dinți, dureri de cap, junghieri în urechi, fl. 1.20.

Esenta de ochi de Dr. Romershausen, pentru întărirea și conservarea
puterii vizuale în flacon original à 2 fl. 50 și 1 fl. 50 cr

Balsam miraculos englezesc, un flacon 1 fl. 50 cr.

Fiakerpulver în contra catarelor, regeșele și tusei, 1 șatulă 35 cr., trimi-
terea francată 60 cr.

Spirit de bucate cu și fără sare 1 flacon 70 cr.

Balsam de degerături de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut
de cel mai bun remediu în contra degerăturilor
de tot felul, precum și în contra ori-și-ăru fel de rane învechite. 1 borcan 40
cr. cu trimiterea francată 65 cr.

Helso sau sare de sănătate, un remediu excelent în contra cata-
rurilor de stomac, precum și contra
tuturor suferințelor, consecutive mistuirii neregulate, 1 pachet 1 fl.

Balsam de gușe remediu sigur în contra grumazului gros. 1 flacon 40 cr.,
trimiterea francată 65 cr.

Afără de preparatele aici numite se află toate specialitățile farmaceutice anunțate în ziarele austriace și în cele străine
și la cerere se procură prompt și ieftin toți articolii, care nu se vor afla poate în deposit.

Trimiterile prin postă se efectuează cât se poate de iute, trimițându-se banii înainte, ear' comande mai mari și cu rambursă.

Farmacia lui I. PSERHOFER „la mărul de aur al imperiului“. Viena I., Singerstrasse Nr. 15.

Comandele se vor efectua numai atunci, când se va trimite prețul înainte și în cazul acesta speșele postale sunt
mai mici ca la trimiterea prin rambursă postală.

Ca veritabile sunt a se privi numai acele piluri, a căror asignațiune poartă numele I. Pserhofer și acele șatule
ce poartă pe coperiș același nume în coloare roșie.